

ordning ville have krævet taksterne nedsat på grundlag af væsentligt forbedrede vilkår for en rute. Da eventuelle afgifter således må være motiveret af trafikrådets planlægning, herunder takstplanen, siger det sig selv at en afgiftspålæggelse ikke må kunne fremkalde en takstforhøjelse eller medføre at taksterne bliver højere for de private rutebiler, end de ville være blevet hvis den pågældende trafiklinje blev drevet af trafikdirektoratet. Tilskud vil omvendt navnlig kunne ydes, hvor en koncessionshaver efter nugældende praksis ville have fået godkendt en almindelig takstforhøjelse på den pågældende linje, men hvor sådanne konkret begrundede ændringer ikke vil være forenelige med den almindelige takstplan.

Til stk. 5.

Om høring hos vejbestyrerne.

I lighed med de nuværende bestemmelser (jfr. omnibuslovens § 3, stk. 2) foreslås det, at der indhentes erklæring fra vedkommende vejbestyrelse forinden tilladelsen gives, og at vejbestyrernes ønsker om hvilke offentlige veje der skal benyttes til kørslen, så vidt muligt skal respekteres, idet vejbestyrelsen har det mest indgående kendskab til de enkelte offentlige veje. Medens omnibusloven alene foreskriver en pligt til at høre vejbestyrerne for sådanne offentlige veje der ikke er landeveje, må det anses for rettest, at også amtsrådet i sin egen- skab af vejbestyrelse for landevejene bliver hørt forinden der gives tilladelse til kørsel ad landeveje.

Selv om bestemmelsen ikke giver vejbestyrelsen adgang til at nedlægge absolut forbud mod at en vej benyttes til omnibuskørsel, kan koncessionsudvalget på den anden side ikke gennemtvinge, at omnibusser hvis store bredde eller akseltryk nødvendiggør en dispensation fra færdselslovens bestemmelser, anvendes på vejstrækninger for hvilke køretøjet ikke har opnået en sådan dispensation. Spørgsmål af denne karakter må drøftes i fællesudvalget vedrørende færdselsreguleringen.

I henhold til omnibusloven kræves til kørsel ad private veje tilladelse fra lodsejerne (jfr. omnibuslovens § 3, stk. 3), undtagen i København og i Gentofte, hvor der gælder særlige regler.

Til stk. 6.

Om koncessionsbeføjelsernes overdragelse til direktionen.

Når ansøgninger om omnibuskørsel indgives til trafikrådet, vil direktionen, inden de forelægges for koncessionsudvalget forberede sagernes behandling i udvalget. Direktionen vil endvidere tage stil-

ling til, om de pågældende ruter harmonerer med trafikplanen.

I mange tilfælde vil der formentlig på forhånd være enighed mellem de pågældende vejbestyrere og trafikudvalg eller landsnævnet på den ene side og direktionen på den anden side om hvem der skal have tilladelsen og om rutens forløb, og behandlingen i koncessionsudvalget vil da hyppigt være en formalitet. Det må derfor anses for praktisk, at koncessionsudvalgets beføjelser til at udstede kørseltilladelsen, eller, for så vidt tilladelsen skal meddeles af landnævnet eller et trafikudvalg, til at afgive erklæring over for disse, i sådanne tilfælde overdrages direktionen.

Til stk. 7.

Om høringspligt for ruter uden for trafikrådets område.

Da ruter der forløber inden for Københavns-egnens byudviklingsområde, men uden for trafikrådets koncessionsområde, kan have interesse for planlægningen af omnibusnettet herindenfor, foreslås det, at alle sådanne ansøgninger om tilladelse til omnibuskørsel skal forelægges koncessionsudvalget til erklæring. Sådanne koncessioner bør behandles i fællesudvalget vedrørende omnibuskørsel.

Til stk. 8.

Om forholdet til gældende koncessioner.

De kørseltilladelser der er udstedt efter den hidtil gældende lovgivning, må bevare deres gyldighed i den periode for hvilken de er udstedt. De beføjelser som i henhold til tilladelserne eller lovgivningen er tillagt de nuværende koncessionsmyndigheder, bør dog fremtidig udløves af trafikrådets organer i de tilfælde, hvor disse efter den fremtidige ordning ville blive den kompetente myndighed til at beskæftige sig med de pågældende spørgsmål. Hvis koncessionsmyndigheden ikke vil forny en tilladelse, må den hidtidige koncessionshaver have meddelelse herom senest 1 år inden tilladelsen udløber, hvis den er givet på indtill 5 år, og ellers senest 2 år inden tilladelsens udløb (jfr. omnibuslovens § 5, stk. 2).

Medens indehaveren af en kørseltilladelse ikke efter den gældende lovgivning — lige så lidt som efter dette lovforslag — har noget krav på at få en tilladelse fornyet når dens gyldighedstid er udløbet, har han efter den hidtil fulgte praksis rent faktisk kunnet regne med, at tilladelsen ville blive fornyet, hvis ruten har været drevet på tilfredsstillende måde. Det forudsættes, at denne praksis i det store og hele vil blive opretholdt også inden for det storkøbenhavnske område, såfremt ruten efter trafikplanen i øvrigt skal opretholdes. Dette må også gælde i til-